

Wirmo socken.

1. Undersökning af ett stenröse på Tuoma
Aikkiniens mark, Aikkinen by i Wirmo
socken.

Ungefär $\frac{3}{4}$ km norr om Aikkinen by
ligger ett stort stenröse vid skogsbruket på en
lindrikt sluttande låg sandås, som uppstår en
mängd rapakivi- och andra stenblock. Rösets ome-
delbara närhet har förut stått ett torp, af hvilket
numera endast ruinerna af eldstaden samt af en
källare återstå. Till denna källarbyggnad hafva
stenar tagits från rösets södra kant, som ^{ö-}delvis
sönderplöckad. Rösets midt reser sig en stor sten
(en "silmäkivi") med en diameter af ungefär 3 m
och en höjd af 2 m. Hela rösets diameter utgör
11-12 m, dess höjd (utom midtstenen) 1,30 - 1,45 m.

Röset undersöktes af mig och studeranden B.
Jung den 2de juni 1894. Stenarna äro för det mesta
af ett mänskligt eller ett djurhufvuds storlek.
Endast några få stenar på botten hade större
dimensioner. Luckorna voro i allmänhet icke
fyllda med småsten. Under stenarna påträffades
ett djupt lager af sand, delvis betäckt med ett
tunt lager af kolblandad mull. Dyligt mull
låg äfven här och där på stenarna. I det ofvan-
nämnda sandlagret, under hvilket den värda levan
vidtog, hittades utom kol brända ben (isynnerhet
sydost om midtstenen); bitar af läderremmar eller
snören (sydost om midtstenen); bitar af ett gråbrunt
lerkärl (norr om midtstenen); två ^{täglid och} vid ena ändan till-
spetsade djurben, antagligen pryglar (tätt intill midtste-
nens östra sida); en liten ^{en liten spetsig tillhuggen sten (möjligen pi lapets) östr om midtstenen} flintskäppa (nära pryglar-
na); hästtänder väster om midtstenen. Andra hästtänder
lägo högre upp på stenar, ^{skellan} på hvilka äfven obrända djurben
finnkommo. Möjligheten för ej uteslutas, att såväl hästtän-
derna som djurbenen i långt senare tider hafva blifvit

Kastade på röset och smärningom fallit eller blifvit ^{gna} af ~~stj~~
gare släpade allt djupare ned mellan stenarna. Att detta
mycket väl är tänkbart, bevisades af förhållanden
af en korda, som ehuru gammalmodig omöjligt kan
härstamma från rösets anläggningstid, på ett af de
understa stenhvarfven. Men huru förhåller det sig
med ett antal tillspetsade träpluggar och täljda trä-
bitar, hvilka lägo i själva sandlagret under stenhö-
gen? Är det möjligt att dessa hafva kunnat kon-
serveras i sånden? Röset torde ej hafva blifvit
tidigare undersökt enligt allmogens utsaga, hvil-
ken bekräftades af rösets utseende.

Fotografier togos: en före undersökningen från
en ståndpunkt öster om röset, en annan af
det uppkastade röset från en ståndpunkt norr
om detsamma. Af stud. B. Jung utfördes en
planritning af röset. Efter värdstälundersökning återstäl-
des förutlämningen i sitt förra skick.

2. Undersökning af ett steuröse på Juko Nikkinens mark, Nikkinen by i Wirmo socken.

Ungefär $\frac{1}{2}$ km öster om ofvan beskrifna röse ligga
4 steurösen nära hvarandra vid skogsbygnet in-
vid ändan af en från Nikkainen gård ledande bred
fästing. De stå alla på sandens lindriga slutt-
ning. Det största är rundt och har en diameter
af 15 m samt en höjd af 1 m. På ett ställe är
en grop uppkastad. Öster om detta ett betydligt
mindre röse delvis sönderplockadt med en midtsten
(silmätkivi), samt de obetydliga resterna af
ett tredje fullkänligt förstördt röse. Ett fjärde
~~sydväst~~ det minsta af alla, sydväst om det
stora, undersöktes af stud. B. Jung den 23 juni
1894. Dess dimensioner utgjorde 3 m i diameter,
samt endast 0,25 m i höjd öfver den omgifvande
marken. Detta röse är ~~hvar~~ som synes vara mycket

sällsynt— uppfördt öfver en fördjupning. I midten
en stor „silvähivi“, ungefär 1 m hög. I en lämningens
yttersta rand var täckt af jord. Under stenarna, hvil-
ka voro af ett människohufvuds storlek (äfven större
och mindre förekommo) ett kolblandadt mullager något
litet brända ben samt ett obrändt ben. Röset uppkastades ånyo.
Jfr. B. Jungs skärning af röset.

Alfred Hackman
Helsingfors i oktober 1874.

N° 1454/1895. A. K.

Meynamäki, Aikkinen.

I.

lev. 227.

Wirmo s:n, Aikkis by.

Ett stenröse ungef. 3/4 km norr om Aikkis
by på Tuomo Aikkis mark undersökt af Maj. A. Hackman
den 22/23 juni 1894. Fotografien är tagen för undersökningen.

ä II (samma stenröse)

N° 1454/1895. A. K.

II^x

Wirmo o: n, Sikkis by.

Ett stenröse ungef. 3/4 km norr om Sikkis by på
Tuoma Sikkis mark undersökt af Maj. A. Hackman
den 22/23 juni 1894. Fotografien är tagen under
pågående undersökning.

* se I (samman
stenröse)

Nygrändåki, Aikkinen.

100. 227

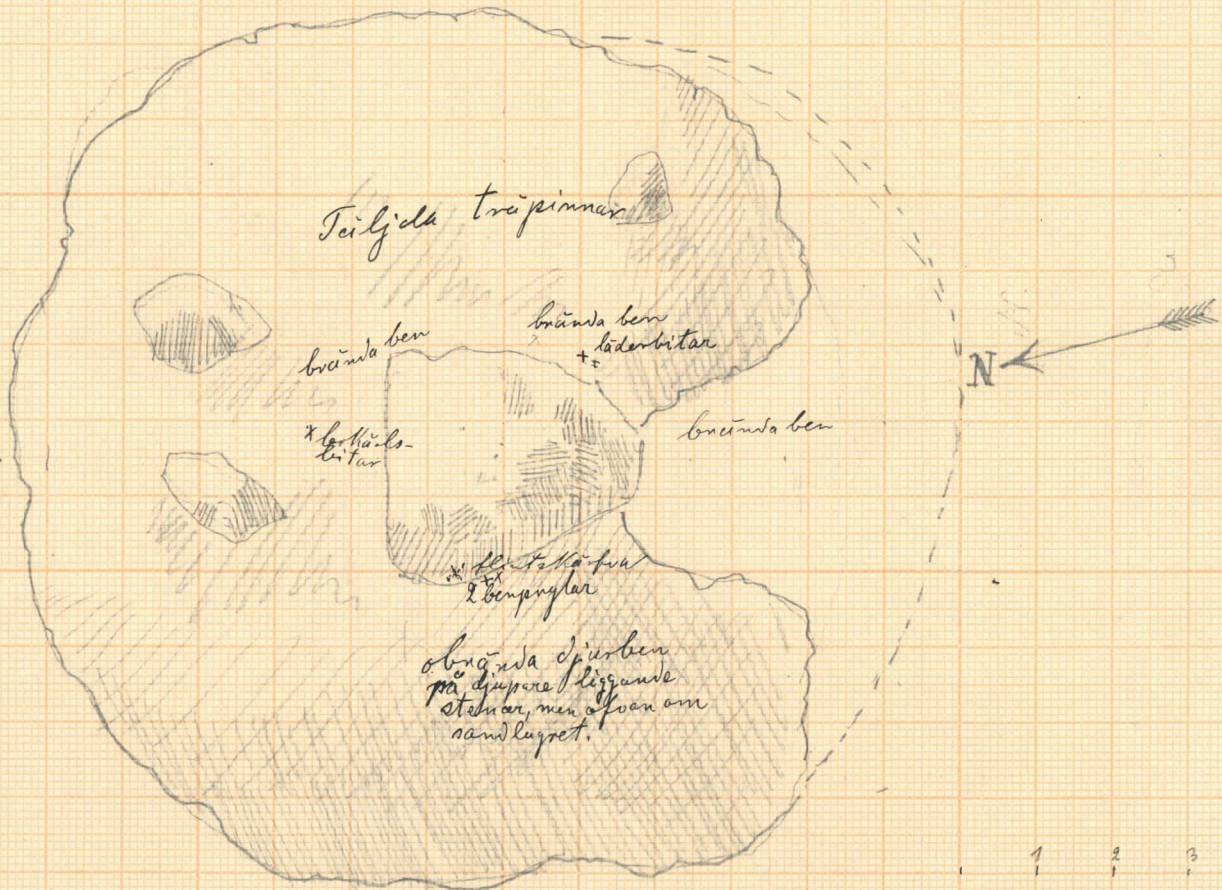
Virmo s:n, Aikkis by.
En stenröse ungef. 3/4 km norr om Aikkis by på Tuoma Aikkis mark undersökt av Mag. A. Hakman 22/23 juni 1894. Fotografien är tagen före undersökningen.

Höjden

Stenkamreren från Tuoma Aikkinen

Höjd från
norr 1,50 - 1,45 meter

Skärning af det mindre stenrumlet
på juho Tikkinens mark, Hynämäki.
Skala 1:50.

